

विरुद्धः

हित्युष्टः दशभान् बलास्तु विरुद्धे मताः ।
दशभ्यो नार्थिकाः कार्याः कलासु विरुद्धे उभेः ।
कलिकाभ्यस्तु विरुद्धे भिदामावेष कौरिता ।
विरुद्धं कवयः प्राङ्गुण्योक्तर्वादिवर्णनम् ।
विरुद्धः कलिका चान्ते धीरवैदादिशब्दभाक् ।
द्वयुपोद्धातः । इति श्रीरूपगोखामिकात्त्रीगो-
विन्दविरुद्धावलीभाष्ये श्रीवलदेवविदाभूषणः ।
विरुद्धावलौ, खो, (विरुद्धावलामावलौ) । विरुद्ध-
श्रीगो । स्वत्माला । तत्त्वद्वयादिवया,—
“वधुता विरुद्धावल्या लक्षणं यन्यक्तुक्तम् ।
शताचेत् पठति प्राज्ञस्तदा बोधोऽस्य पुष्टः ।
सामान्यविरुद्धावल्या गोविन्दविरुद्धावलौ ।
योध्यवायि विशेषक्षे: स तावद्वय लिखते ॥
कलिका लोकविरुद्धेयुता विशेषविरुद्धये: ।
कौरितेप्रतापश्चादीयस्त्वयोऽस्मिष्ठालिनी ॥
कलिकाद्यन्तस्त्वयित्यादीविरुद्धये: ।
श्रव्याहृष्टसंवहा कर्त्तव्या विरुद्धावलौ ।”
इति श्रीरूपगोखामिकात्त्रीगोविन्दविरुद्धावलौ-
भाष्ये श्रीवलदेवविदाभूषणः ॥ * ॥ कलिका-
कल्याणं कलिकाप्रस्त्रे लिखितम् । विरुद्धकल्याणं
तच्छस्ते दृढवयम् ।
विरुद्धः, चि, (वि+दृष्टि+क्तः) विरोधविशिष्टः ।
वया । विरुद्धमैवमवाये भूयस्त्र स्वात्
सत्त्वमैकलम् । इति अभिनौस्तवम् ।
“विरुद्धं गुरुवाक्यस्य वदन्ति भावितं भया ।
तत् चक्षयं कुप्तेरेव स्वतितस्त्वुभुत्तुवया ।
स्मृतितत्त्वे प्रमादाद्यविरुद्धं वह्यभावितम् ।
गुणवेशादुरागेष तच्छीधं धन्त्वदिर्षिभिः ।”
इति निष्ठादितस्यम् ।
(दशमगोविन्दविरुद्धये: देवतान्यतमः । यथा,
भागवते । ८। १३। २६ ।
“इविशाशु सुकृतः बलो जयो नृतिसंदा-
हिताः ।
सुवाचना विरुद्धादा देवाः शम्भुः सुरेचरः ।”
ज्ञो, विदाराङ्गीवेषविशेषः । यथा । “विरुद्धं
नाम विद्वान्तस्तिहान्तस्तमवैर्विरुद्धं तत्र
द्विद्वान्तविद्वान्तावृत्तौ । समयः पुनर्यथायुर्विदिक
समयो याज्ञिवसमयो भोक्तव्यात्तिकसमय इति ।
तत्रायुर्विदिकसमयः चतुष्पादितिः । आलभ्या
पश्च इति याज्ञिवसमयः । सञ्ज्वत्तेष्विहिंसेति
मोक्तव्यात्तिकसमयस्तत्र स्वसमयिपरीतसच्च-
मानं विरुद्धमिति ॥” इति चरके विमान-
स्तानेऽप्तेष्याये ।)
विरुद्धः, चि, अकृतिः । (यथा, “विरुद्धान्म-
अकृतिनाम्यकृतमद्वम् ।” इति माधवकात्तदविव-
निष्ठये शूलवाच्याने विजयरचितः ।) जातः ।
इति अभिनौ । ८.६. (यथा, रघुवंशे । २। २६ ।
“गङ्गाप्रपातान्तविरुद्धप्राप्त्य-
गौरीगुरोर्गङ्गरमादिवेष ।”)
आरोहनविशिष्टः । यथा ।
“सम्मुद्रे विशेषान्माप्राप्तिरिपौ कण्ठजदो-
मेष्टकौ ।

विरुपि

लौकालूनपुरविरुद्धशिरसो वीरस्य लिप्स-
च्चरम् ।”
इवादि सुरारिः ।
विरुपं, खो, पिप्पलीभूलम् । इति राजनिधेषः ।
विरुपः, चि, (विकृतं रूपं यस्त्र ।) कृतिः ।
कृरूपः । यथा,—
“विरुपोक्तरिस्तानामकृत्सापूर्वकं हि यत् ।
पूर्वं दानमाकाभ्यामतुयह उदाहृतः ।”
इति रामतक्वदगीशः ।
(यथा, द्वृष्टिस्तिहायाम् । ७०। २६ ।
“या तूरतोष्ठेन सपुत्रतेन
रुक्षायकेशी कलहप्रिया साऽ ।
प्रायो विरुपातु भवन्ति दोषा
यत्तावतिस्तच गुणा वर्णनि ॥”
परिवक्त्ररूपः । यथा, ऋग्वेदे । १०।४।११।
“यद्विरुपाचरं मर्त्यवर्चंरात्रौ भूरदद्यतसः ।”
“यद्यदा विरुपा परं मनुष्यस्य सम्यक्तु
विगतस्तचभूतदेवरूपाः ।” इति तद्वाय-
यायः । नागरूपः । यथा, ऋग्वेदे । ३।
५३। ७।
“इमे भोजा अङ्गिरसो विरुपा
दिवस्त्रासो असुरस्य वीराः ।”
“हे इन्द्रे इमे यामं कृचर्वा भोजाः बौद्धायाः
तत्त्वियाः तेषां याजका विरुपाः विशेषरूपा
मेष्टातियिप्रभृतयः ।” इति तद्वाये यायः ।
विरुद्धः । यथा, साहित्यदर्शये । १०। परिष्कृते ।
“विरुपयोः कंघटना या च तद्विषयमं मतम् ।”
उदाहरणं यथा,—
“क वनं तदवस्थमूष्यं
तुपक्ष्यौ क महेष्ववन्दिता ।”
स्वार्थे के विरुपक्ष ।
विरुपः, चि, समगोराजप्राप्तः । यथा,—
“जाताः समग्रः पुन्नाच्यः शूरा महावकाः।
सुमतिच विरुपच सदः शास्त्रार्थापारागः ।”
इति कालिकापुराणे ८। अथायः ।
विरुपा, खो, दुराक्षमा । अतिविवा । इति
राजनिधेषः ।
विरुपाचः, चि, (विरुपे अतिक्षो यस्त्र ।) “कृ-
श्चाक्ष्योः खाङ्गात् वृच् ।” इति वृच् ।) श्रिवः ।
इवमरः । (यथा, साहित्यदर्शये । १०।
“दृश्या इमं मनसिं जीवन्ति द्वयो वा;
विरुपाचस्य जयनीक्षास्तुमो दामलोचनाः ।”)
रुदमेदः । इति जटाधरः । तस्य पूरी समेदो-
नैर्कृतकोषे वर्तते । यथा,—
“तथा चतुर्ये दिग्भागे नैर्कृताश्चिपतैः श्रुता ।
नाम्ना क्षम्यावती नाम विरुपाचस्य धीमतः ।”
इति वाराहे दण्डगीता ।
(विरुपे, चि । यथा, कुमारे । ५। ७२ ।
“वपुविरुपाचमलस्यज्ञानता
दिग्मवरत्वेन निवेदितं वसु ।”)
विरुपिका, खो, (विकृतं रूपं यस्त्राः । कृत ।
टापि अत इवम् ।) कृरूपा । यथा,—

विरुच

“नाययः परिविन्दन्ति न यज्ञा न तपासि च ।
न च आहं कनिष्ठस्य या च कन्या विरु-
पिका ।”
इत्युदाहतस्यम् ।
विरुपी, [३] यु, (विरुद्धं रूपमस्यात्तौति ।
इनः ।) जाहकजन्मुः । इति राजनिधेषः ।
कृरूपविशिष्टे, चि ।
विरेकः, यु, (वि+रिच+ष्ट ।) मलमेदः ।
सत्पर्यायः । रेचनम् २ रेकः ३ रेचना ४ विरे-
चनम् ५ । इति श्रव्यरद्वावलौ प्रस्त्रव्यम् ६ ।
इति रामाला ॥ (यथा, वैद्यके ।
“धूमात्मुष्ठिरो विरेकदमनखेदोपनाहा-
दिकं पानाहारविहारमेष्टमिदं शेषाग्नसुर्यं
जयेतु ।”
अस्य योग्यायोग्या यथा,—
“वालदहङ्गश्चौषपीवसार्जेभयाहृताः ।
रुच्छधोपवधायुक्ता गर्भिणी च नववरी ।
अधो गच्छति यस्तावक्ष्यतिकातद्विग्रही ।
गैते विरेकयोग्याः स्वरूपेयाच बलावलम् ।
नववरी च ये धोगा भेदकाः परिकौत्तिताः ।
ते तथैव प्रयोक्तवा वीच्य देहमवादिकम् ।”
इति वैद्यकरसेन्द्रसार्वयं ये विरेकाधिकारे ।
विरेचकः, चि, रेचकः । विरेककारकः । चारकः ।
मलमेदकः । जोडाव इति आरवीभावा ।
विपूर्वकरिच्छातोऽवृन्प्रत्ययेन निष्पद्धः । (यथा,
वैद्यके ।
“पटोलपञ्चं पित्तप्तं नाही तस्य कफापहा ।
फलं तस्य चिदोषप्तं भूतं तस्य विरेचकम् ।”)
विरेचनं, खो, (वि+रिच+च्छृट ।) विरेकः ।
इति श्रव्यरद्वावलौ । तालारकौषधं यथा,—
“हरीतकी चमगुडा मधुरा वह्ये पेतिता ।
विरेचकरी दूष भवतीति न संशयः ।
चिप्ला चिचकं चिचकं तथा कटुकरोहिणी ।
जरस्तम्भहरी द्वेष उत्तमतु विरेचनम् ।”
अपि च ।
“चिप्ला दृढं द्राक्षा पिप्पली च विरेचकत् ।
हरीतकी सोलानीरा लकवाच विरेचनत् ।”
इति गारुदे १० । १६६ अथायौ ॥ * ॥
अथवा । अथ विरेचनविधिः ।
“चिप्ला दृढं द्राक्षा पिप्पली च विरेचकत् ।
अवान्तस्य लप्तः सक्षो यहौर्णे छांदयेत् कपः ॥
मन्दायिगोरं जूर्याज्ञनयेदा प्रवाहिकाम् ।
अथवा पाचनेरामं वलासं परिपाचयेत् ।
अथदालयिके कार्ये श्वोधनं शूलयेदृढः ॥”
आवृत्तिके प्राणसङ्कृते ।
“पितो विरेचनं युक्तागादामोद्भूते गदे तथा ।
उदरे च तथाभाने कोषगुड्डी विशेषतः ॥
दोषाः कदाचित् कृप्तिनि जिता लहूग्रामाचनैः ।
शोधने शोधिता ये तु च तेवां पुनरुद्धरणः ।
बालो द्वहो भृशं स्त्रियः चत्तचीयो भयान्तिः ।
आनास्तुष्टान्तः स्त्रूलच गर्भिणी च नववरी ॥